

for sig som ikke savnes paa noget andet Sted, og som, efter § 20 i Værnepligtsloven kan udtjene sin hele Krigstjeneste fra det 18de til 26de Aar, og som i Medhold af § 29 ikke er pligtig til nogen Forstærkningstjeneste, og derved skeer Staten ingen Fornærmelse, da det er en Overenskomst imellem 2 dertil berettigede Mænd.

Justitsministeren: Jeg har allerede under Sagens Forhandling paa sidste Rigsdag udtalt min Ansæelse om denne Sag. Jeg kan vel ikke gaae saa vidt, at jeg skulde finde, at hele Hovedformaalet med Stillingen skulde være forfæilet, naar ikke et saadant Forslag, som det der her foreligger, gik igjennem, men jeg har paa den anden Side antaget, at det var en Udvikling af Stillingsystemet, og at man, naar man først var kommen til at erkjende Stillingen ved vor Hær, maatte finde det rigtigt at gaae ind derpaa. At det overhovedet er rigtigt at erkjende Stillingsystemet hos os, troer jeg har viist sig fuldstændigen bekræftet ved Erfaring; jeg har idetmindste i min Embedskreds ofte havt Leilighed til at erfare, at man ikke har kunnet begribe, at et saadant Forhold kunde finde Sted, som det, der nu finder Sted, nemlig at den, som har stillet for sig, skulde ligesuldt strax være udsat for at indkaldes til Tjeneste som Forstærkningsmand; det vidner om, mine Herrer, at Stillingen i sig selv ogsaa er hjemme hos os, at man erkjender dens Hensigtsmæssighed, om ikke dens Nødvendighed. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Forslagets første Deel, idet jeg iøvrigt saavel med Hensyn til de yderligere Grunde, som tale derfor, som med Hensyn til de Grunde, der tale imod den sidste Deel, maa henholde mig til hvad der er ytret her i forrige Sammenkomst af den daværende Ordfører for det Udvalg, som blev nedsat i Sagen. Jeg troer, at Sagen blev saaledes drøftet og overveiet, at Enhver havde Leilighed til at danne sig en fuldkommen begrundet Mening om den. Jeg skal endnu kun tillade mig en enkelt Bemærkning, nemlig at det vist ikke var aldeles rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den District (Tscherning) yttrede, at man ikke kunde stille en Forstærkningsmand; det er nemlig efter Værnepligtslovens § 26 fuldkommen betragtet

som en Stilling og ikke som en Bytning, naar en Værnepligtig, som er pligtig at gjøre Tjeneste i den staaende Hær, stiller en Forstærkningsmand for sig. En anden Sag er det, naar en Forstærkningsmand af de yngre Classer vil fritage sig for at tjene i Forstærkningen derved, at han lader en ældre Forstærkningsmand gjøre sin Tjeneste; det er da det, man kalder Bytning, men det Forhold, som her foreligger, er i Loven betragtet som en fuldkommen Stilling.

I hvad jeg her har tilladt mig at yttre, haaber jeg, at Forsamlingen vil finde en tilstrækkelig Grund for mig, til ikke at have anseet det nødvendigt at tage Initiativet i nærværende Sag. Jeg troer ikke, at der er nogen egentlig Ulempe forbunden med den nuværende Tingenes Tilstand; det er en Tilstand, hvor Enhver veed, hvilke Rettigheder og hvilke Forpligtelser han paatager sig, deels naar han stiller, og deels naar han lader sig stille. Den, der stiller en Forstærkningsmand, veed, at han efter den bestaaende Lovgivning udsætter sig for at blive indkaldt som en Forstærkningsmand; det er en Regel, der er vedtaget af den lovgivende Magt, og hvormed der ikke er nogen anden Ulempe forbunden, end at Systemet ikke er udviklet i sin Fuldstændighed. Vilde man udvikle dette videre, hvorimod der fra Regjeringens Side ikke findes nogen Hindring, saa finder jeg, at det meget vel ligesaagodt fra Rigsdagens Side som fra Regjeringens Side kan tages Initiativet dertil; i dette Tilfælde har jeg ikke fundet, at der fra Regjeringens Side var nogen Anledning til at gjøre det, ligesaa lidt som der i dette Anliggende er givet noget Løfte, hvilket man af den ærede Talers Foredrag skulde antage.

Tscherning: Det er en Misforstaaelse, at jeg her skulde have sigtet til noget givet Løfte; i denne Sag har der intet Løfte været givet.

Justitsministeren: Saa troer jeg, at det havde været onfseligt, at det Løfte, hvortil den ærede Taler sigtede, var blevet omtalt, naar den Minister, hvortil han sigtede, havde været tilstede.

Tscherning: Med stor Fornøielse! Det var med Hensyn til Communalloven.